

РЕШЕНИЕ

№ 3440

гр. София, 11.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в публично заседание на 20.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **1923** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 50, А. 1 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/.

Образувано е по жалба на „Б. М.” Е., гр. С., представлявано от управителя С П С, срещу Решение № 441 от 08.12.2010 г. на П. на Патентното В..

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен при съществено нарушение на административно-производствените правила и при пълно несъответствие с целта на закона. Възразява се, че искането за заличаване на марката е подадено в Патентното В. на 19.03.2010 г. и повече от два месеца, до 31.05.2010 г., не е изпратено съобщение до страните нито за допуснати пропуски, нито за представяне на възражения. Твърди се, че оспореното решение би създавало в правния мир ситуация напълно противоположна на действителната цел на закона /избягване объркване и/или заблуждение на трети лица относно действителния произход на стоките и услугите/, дори ако в първите месеци от съществуването си новорегистрираната фирма не беше успяла да развие в достатъчен обем дейност в обхвата на

регистрирания си предмет. Жалбоподателят счита, че в процесния случай е налице недобросъвестно заявяване на марка, представляваща негово фирмено наименование, с цел възпрепятстване на дейността му и регистриране на заявени от него марки, както и объркване на потребителите. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението на П. на Патентното В., както и да му бъдат присъдени разноските по делото.

Ответникът – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА П. В. - редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да отхвърли същата като неоснователна.

Заинтересованата страна – Н. Ч. „Т. П.”, ГР. ЕТРОПОЛЕ - редовно призована, в съдебно заседание не изпраща представител. В писмено становище по делото по същество се излагат доводи за неоснователност на жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 19.03.2010 г. в Патентното В. е постъпило искане от „Б. М.” Е., на основание чл. 26, А. 3, т. 6 от ЗМГО, за заличаване на регистрацията на марката рег. № 73250 „Б. М.”. Молителят е обосновал искането си с обстоятелството, че фирмата му е регистрирана през месец февруари-март 2008 г., фирменото наименование е идентично на процесната марка, както и марката е регистрирана за обхват от стоки и услуги, включващ се изцяло в предмета на дейност на дружеството.

Копие от искането на основание чл. 46, А. 1 от ЗМГО е изпратено на представителя по индустриална собственост на Н. Ч. „Т. П.”, гр. Е - притежател на атакуваната марка, за възражение. Видно от приложена по делото обратна разписка маркопритежателят е уведомен за искането на 01.06.2010 г. чрез представителя си по индустриална собственост, като в законоустановения срок той не е възразил срещу искането за заличаване на процесната марка.

На основание заповед № 179/23.03.2010 г. на П. на Патентното В. състав на отдел „Спорове” е разгледал постъпилото искане за заличаване на регистрацията на процесната марка. В резултат на извършения анализ на приложимите правни норми и мотивите, изложени в искането, както и от събраните писмени доказателства и досието на марката, съставът е предложил на П. на Патентното В. да се отхвърли, на основание чл. 46, А. 4 от ЗМГО, искането като неоснователно.

С Решение № 441 от 08.12.2010 г. на основание чл. 46, А. 4 от ЗМГО председателят на Патентното В. е отхвърлил като неоснователно искането за заличаване на регистрацията на марка с рег. № 73250 „Б. М.”, словна, с притежател Н. Ч. „Т. П.”, гр. Е. В мотивите на решението се посочва, че искането е допустимо, но неоснователно, тъй като не са осъществени всички елементи от фактическия състав на чл. 26, А. 3, т. 6 от ЗМГО. Административният орган е приел, че макар и да е налице идентичност на фирмата „Б. М.” и атакуваната марка „Б. М.”, то молителят не е представил доказателства за използване на фирмата във връзка със стоки и услуги, идентични или сходни на стоките от клас 16, клас 35 и клас 41, за които е регистрирана атакуваната марка.

По делото са представени и приети като доказателство библиографска справка и свидетелство за процесната марка, издадено от Патентното В., от които е видно, че марка „Б. М.” е регистрирана с рег. № 73250 - словна от 15.02.2010 г. след подадена от Н. Ч. „Т. П.”, гр. Е, заявка с вх. № 104688/22.07.2008 г. за стоки и услуги от клас 16: хартия, картон и стоки от тези материали, които не са включени в други класове; от клас 35: реклама, управление на търговски сделки, търговска администрация, административна дейност; от клас 41: образование, обучение, развлечение, спортна и културна дейност, информационни услуги в областта на развлеченията, клубни услуги /развлечения или обучение/, композиране на музика, мюзикхоли, организиране на представления на живо, телевизионни развлечения, услуги на артисти, продукция на шоу програми.

Като част от административната преписка са приложени и удостоверение изх. № *2348/10.03.2008 г. и удостоверение изх. № *5409/18.02.2010 г. на Агенцията по вписванията, съгласно които еднолично дружество с ограничена отговорност – жалбоподател, с управител С П С, е вписано на 10.03.2008 г. в Търговския регистър с фирмено наименование „Б. М.”. Видно от цитираните удостоверения дружеството е с предмет на дейност: рекламна, информационна, програмна, импресарска дейност, преподавателска дейност, организиране на курсове и школи по танци, сделки с интелектуална собственост, производство на филми, видео- и звукозаписи, както и други подобни дейности, издателска и печетарска дейност, покупка, строеж и/или обзавеждане на недвижими имоти с цел продажба, производство на стоки или други вещи с цел продажба, покупка на стоки или други вещи с цел да ги препродаде в първоначален, преработен или обработен вид, комисионна, спедиционна, складова, лизингова дейност, търговско представителство и посредничество, превозна, хотелиерска, туристическа

дейност, както и всяка дейност незабранена изрично от закона.

По делото са приложени от жалбоподателя Договор за изпълнение от 01.04.2008 г., сключен между „Б. М.” Е. и Н. Ч. „Х Б”, гр. Б, с предмет: изготвяне на програма за преподаване на народни танци и песни към читалището, доклади за набавяне на необходимите за тази дейност материали и инструменти, извършване на преподавателска дейност на народни танци в читалището, организиране на курсове по народни танци, като управителят на дружеството следва да бъде художествен ръководител на фолклорен ансамбъл „Б”; 3 броя фактури от 2008 г. за провеждане на репетиции по договора от 01.04.2008 г. и подготовка на турне в гр. Булдан; покана до „Б. М.” Е. за участие във фолклорен фестивал в гр. Булдан; покана до „Б. М.” Е. са участие в Национална секция на ЦИОФФ – Б; покана за участие до фолклорен ансамбъл „Б. М.” Е. в Международна фолклорна гала на Ронда.

По делото са приложени от заинтересованата страна разпечатки от интернет относно дейността на фолклорен състав „Б. М.” при Н. Ч. „Т. П.”, гр. Е.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 50, А. 4 от ЗМГО. Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, А.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е **частично основателна** по следните съображения:

Съобразявайки обжалвания административен акт, съдът приема, че същият е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, в предписаната от закона форма и при спазване на административно-производствените правила.

Основанията за заличаване на вече регистрирани марки са регламентирани в чл. 26 от ЗМГО. В А. 3 на цитираната разпоредба са изброени хипотезите, при които регистрацията на марка се заличава по искане на лице с правен интерес, като в т. 6 е посочено – „марката се състои от или съдържа фирмата на друго лице, която фирма е регистрирана и използвана в РБ преди датата на подаване на заявката за регистрация във връзка с идентични или сходни стоки или услуги”. Преценявайки събраните доказателства, установяващи релевантни факти към заявеното искане и съобразявайки материално-правната норма настоящият съдебен състав намира, че за да бъде приложима разпоредба на чл. 26, А. 3, т. 6 от ЗМГО следва да бъдат налице всички елементи от нейния фактически състав, които са дадени кумулативно, а не алтернативно, като липсата и само на един от тях води до неприложимост на нормата за конкретния случай.

Видно от представените в административната преписка писмени

доказателства жалбоподателят „Б. М.” Е. е юридическо лице, регистрирано под това наименование на 10.03.2008 г., т. е. преди датата на подаване на заявката за регистрация на процесната словна марка рег. № 73250 „Б. М.” – 22.07.2008 г. С оглед на това безспорно е по делото, че два от елементите на фактическия състав по чл. 26, А. 3, т. 6 от ЗМГО са налице, а именно – фирмата да е регистрирана и използвана, преди датата на подаване на заявката за регистрация на марката и наличие на правен интерес за лицето, подало искането. По отношение на елемента наличие на правен интерес следва да се има предвид, че разпоредбата на чл. 8 от Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост, ратифицирана с Указ № 633/02.09.1995 г. на Президиума на Народното събрание, разпорежда изрична закрила именно на търговското име – „Търговското име се закриля във всички страни – членки на Съюза, без задължение за заявяване или регистрация”. При това, така предоставената закрила не е обвързана с изпълнение на предварителни условия от страна на собственика, както и не са посочени формите, чрез които защитеният обект може да бъде увреден или застрашен. Достатъчно е търговското име да е застрашено от каквито и да са действия на друго лице, за да получи право притежателят му да претендира закрила от съответните държавни органи, каквато е например възможността да предяви искане за заличаване по реда на чл. 26, А. 3, т. 6 от ЗМГО.

В процесния случай се установява, че е налице и още един елемент на фактическия състав по чл. 26, А. 3, т. 6 от ЗМГО – марката да се състои от или да съдържа фирмата на друго лице. Съгласно чл. 7, А. 1 от Търговския закон /ТЗ/ „фирма е наименованието, под което търговецът упражнява занаятието си и се подписва”, като съгласно А. 2 „всяка фирма освен предписаното от закона необходимо съдържание, може да включва означение за предмета на дейност, участващите лица, както и свободно избрана добавка”. Разпоредбата на §1, т. 15 от ДР на ЗМГО предвижда, че „фирма” за целите на чл. 26, А. 3, т. 6 не включва вида на търговеца. В съответствие с цитираните разпоредби и при съобразяване на приетите по делото писмени доказателства в процесния случай фирмата на жалбоподателя – еднолично дружество с ограничена отговорност, е „Б. М.”. Предвид на това безспорно се установява в процесния случай, че процесната марка изцяло се състои от и съдържа в себе си фирмата на жалбоподателя – „Б. М.”.

Настоящата съдебна инстанция намира обаче, че в процесния случай е налице и четвъртия елемент на фактическия състав по чл. 26, А. 3, т. 6 от ЗМГО – използването на фирмата да е във връзка с идентични или сходни стоки и услуги, но само по отношение на един от класовете, за които е

регистрирана атакуваната марка. Предмет на дейност на търговското дружество – жалбоподател, е „рекламна, информационна, програмна, импресарска дейност, преподавателска дейност, организиране на курсове и школи по танци, сделки с интелектуална собственост, производство на филми, видео- и звукозаписи, както и други подобни дейности, издателска и печетарска дейност, покупка, строеж и/или обзавеждане на недвижими имоти с цел продажба, производство на стоки или други вещи с цел продажба, покупка на стоки или други вещи с цел да ги препродаде в първоначален, преработен или обработен вид, комисионна, спедиционна, складова, лизингова дейност, търговско представителство и посредничество, превозна, хотелиерска, туристическа дейност, както и всяка дейност незабранена изрично от закона”. В настоящото съдебно производство във връзка с осъществяваната от дружество дейност - „преподавателска дейност, организиране на курсове и школи по танци”, са представени писмени доказателства за реално използване на фирмата – Договор за изпълнение от 01.04.2008 г. и фактури от 2008 г. във връзка с този договор, която дейност от своя страна е свързана с част от защитените услуги от клас 41, за които е регистрирана процесната марка, а именно: обучение, културна дейност и организиране на представления на живо. Само по отношение на тези услуги е налице сходство, доколкото по делото са представени писмени доказателства за използване на фирмата на жалбоподателя във връзка с услуги, идентични на част от услугите от клас 41. По отношение на стоките и услугите от клас 16 и клас 35, за които е регистрирана процесната марка съдът намира, както и правилно е отбелязал административният орган, че не е налице идентичност или сходство със стоките и услугите, във връзка, с които се използва фирмата на жалбоподателя. Следва да се има предвид също така, че в тази връзка по делото не са и ангажирани доказателства от жалбоподателя за използване на фирмата му във връзка с идентични или сходни стоки и услуги на тези от класове 16 и 35 за времето, преди датата на заявяване на процесната марка.

Предвид гореизложеното съдът намира за безспорно, че в конкретния случай правилно и в съответствие с материално-правните разпоредби административният орган е преценил, че не са налице всички елементи на фактическия състав по чл. 26, А. 3, т. 6 от ЗМГО по отношение на регистрацията на марка рег. № 73250 „Б. М.” за стоките и услугите от клас 16 и клас 35 и правилно е отхвърлил като неоснователно искането за заличаване на регистрацията на марка в тази му част. Настоящата съдебна инстанция намира обаче, че по отношение на искането за заличаване на процесната марка във връзка със стоки и услуги от клас 41 подадената

жалба от „Б. М.” Е. се явява основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена само в тази ѝ част, а преписката върната на административния орган за ново произнасяне по отношение на регистрацията на марката за стоките и услугите от клас 41.

С оглед изхода на спора и доколкото от процесуалния представител на жалбоподателя е направено искане за присъждане на разноските, съдът намира, на основание чл. 143, А. 1 от АПК, че същото следва да бъде уважено съобразно уважената част от жалбата. По отношение на сумата, която следва да бъде присъдена на жалбоподателя в частта за разноси, представляващи адвокатско възнаграждение, съдът намира, че по делото не са налице доказателства за реално изплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева, като видно от приложения по делото договор за правна помощ тази сума само е договорена, и поради това сумата, която се дължи от ответника на жалбоподателя е в размер на 25 лева, представляваща част от внесената държавна такса по делото.

Водим от горното и на основание чл. 172, А. 2 от АПК Административен съд – С. град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. М.” Е., гр. С., представлявано от управителя С П С, Решение № 441 от 08.12.2010 г. на П. на Патентното В. в частта, с която е отхвърлено като неоснователно искането за заличаване на регистрацията на марка с рег. № 73250 „Б. М.”, словна, за стоките и услугите от клас 41.

ВРЪЩА преписката на административния орган в тази ѝ част за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА П. В. да заплати на Б. М.” Е., гр. С., представлявано от управителя С П С, сумата в размер на 25 /двадесет и пет/ лева, представляваща разноси по делото.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Б. М.” Е., гр. С., представлявано от управителя С П С, срещу Решение № 441 от 08.12.2010 г. на П. на Патентното В. в останалата ѝ част, като неоснователна.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

